

NİKODEMUS İNCİLİ

Nikodemus İncili olarak vasıflandırılan yazıların önsözünde Ananias isimli bir Hristiyan'ın İsa'nın yargılanması hakkında bir araştırma ile görevlendirildiği ve bu kişinin İbranca bir metin bularak onun vasıtası ile Hristiyan okuyucuların yararlanabilmesi için Yunanca'ya çevirdiği söylenir.

İçinde İmparator II. Theodosius ve III.Valentinion'un saltanat dönemlerine, yani 425 yıllarına götüren bir tarihte verilmektedir. Metinde Mesih'in çarmıha gerilmesi ve çektiği acıları Nikodemus'un dilinden anlatılır ve bunları Nikodemus'un İbranca yazdığı da belirtilir. Bu nottan ve Yahudi meclisi için tutulmuş özel kayıttan söz edilir. Tabii bu iddialar tartışmaya açıktır. Bahsedilen Nikodemus'un râvî olabileceği hakkında ise hiçbir yerde işaret yoktur. Nikodemus'un Aramatya'lı Yusuf'la birlikte İsa'nın defininde bulunduğu konusundan da bahsedilmez.

Bu İncilin günümüze ulaşan nüshaları oldukça çoktur. Sadece Yunanca ve Latince değil, Kıpti'ce ve Ermenice el yazmaları da mevcuttur. Yunanca nüshanın İbranca bir nüshaya dayanmış olabileceği konusunda ise herhangi bir işarete rastlanmaz. Bu Latince nüsha için de geçerlidir. Fakat Latince nüshanın varyantları olduğu görülür ki, bu ancak zaman içinde farklı tercümelerin yapıldığı anlamına da gelebilir¹⁷⁸. Ananias'ın önsözünü yazdığı nüshanın bir derleme nüsha olabileceği, İsa'nın mahkemeye sevkî ve sonraki olayların tefsiri olabileceği görüşünde olanlar da vardır.¹⁷⁹

Aşağıda tercümesini verdiğimiz metin Michaelis'in Die Apokryphen Schriften zum Neuen Testament, Bremen 1958, ss.154-194 'ten adapte edilmiştir.

Wilhelmm Michaelis, Die Apokryphen Schriften zum Neuen Testament, Bremen 2. Baskı 1958, s.134-135.

¹⁷⁹ Michaelis, 136 vd.

NIKODEMUS İNCİLİ

(Metin)

1. Bölüm

Pilatus'un Eylemleri

1. (Uygun) bir karara vardıktan sonra, Yüksek Rahipler ve din alimlerinden Hannas ve Kaiaphas ve Semes ve Dathaes ve Gamaliel, Yudas, Levi ve Naphtali, Alaxander ve Vairus ve diğer Yahudiler (Vali) Pilatus'a gittiler. İsa'ya karşı pek çok noktalardan davacı olduklarını söylediler ve dediler: "Biz bunun Marangoz Yusuf'un Meryem'den doğan oğlu olduğunu biliyoruz. O (kendisinin) Tanrı'nın oğlu ve Kral olduğunu söylüyor! Başka şeyler yanında o Cumartesi'ye (hürmette) çekimser davranıyor ve atalarımızdan gelen kanunları kaldıracağını söylüyor". Bunun üzerine Pilatus: "(Kanun) kaldırmak dileğiyle o ne yapmak istiyor, bu ne demek oluyor?" dedi. Yahudiler dediler: "Bizim bir kanunumuz var. Cumartesi günü kimse (hasta) tedavi edemez. Ama bu (adam) kötürümleri, çarpıkları, kurumuşları?.. Ve körleri ve inmelileri ve mecnunları Cumartesi günü berbat işlemlerle tedavi ediyor." O zaman Pilatus onlara dedi: "Nasıl kötü bir işlem?" Ona dediler: "O bir büyücü ve cinlerin reisi Beelzebul ile birlikte cinleri çıkarıyor ve bütün ruhlar ona itaat ediyorlar." Pilatus onlara dedi: "Ama bu süfli ruhlarla, cinleri çıkarmak değil, Tanrı Asklepius'la (çıkarmak) anlamına gelir."

2. Yahudiler Pilatus'a dediler. "Biz senin yüksek makamına, onun mahkemen önüne çıkarılması için müracaatta bulunuyoruz." Ve Pilatus onlara döndü ve dedi: "Söyleyin bana, ben bir valiyim, bir kralı nasıl sorgulayabilirim?" Ona dediler: "Biz onun kral olduğu iddiasında değiliz, o kendisi öyle diyor." Pilatus, kuryesini çağırdı ve dedi: "İsa saygılı bir biçimde mahkemeye çağrılısın!" Kurye dışarı çıktı ve onu tutuklattıktan sonra önünde eğilerek saygı gösterdi ve ellerindeki bağı aldı ve yere koydu. Ve ona dedi: "Efendi, üzerinden bu tarafa atla ve içeri gir! Çünkü Vali seni isti-

yor.” Yahudiler kuryenin ne yaptığını görünce, çılgınlık atarak Pilatus’a şikayet ettiler ve dediler: “Onun buraya gelmesi için, niçin bir tellal bağırtmadın da, kurye yolladın? Kurye onunla karışılınca, ona eğilerek saygı gösterdi. Ve mendilini yere serdi ve bir Kral gibi onu mendilin üzerinden atlattırdı.”

3. Pilatus kuryeyi çağırttı. Ve dedi: “Niçin bunu yaptın ve mendilini yere serdin ve İsa’yı üzerinden atlattın?” Kurye ona dedi: “Sayın Vali, sen beni Kudüs’e İskender’e gönderdiğinde, onu (İsa’yı) bir eşeğin üzerine oturuyor gördüm ve İbranî çocukların ellerinde ağaç dalları vardı ve bağırıyorlardı ve diyorlardı, diğerleri ise elbiselerini yere seriyorlar ve diyorlardı ki: “Yüksekte olan bize yardım et! Övgüler, Allah’ın adıyla gelene olsun!”

4. Yahudiler bağıştılar ve kuryeye dediler: “İbranî çocukları İbranîce bağıştılar. Sen Yunanca sözleri nereden çıkarıyorsun?” Kurye onlara dedi: “İbranca ne diyorlar? Ve o bana tercüme etti”. Pilatus onlara dedi: “Onlar İbranca ne diyorlardı? Ona Yahudiler diyorlardı ki “Hosanna membrone baruhamma adonay.” Pilatus onlara dedi: “Ve Hosanna ve diğer sözleri tercüme eder misiniz?” Yahudiler ona dediler: “Yüksekte olan bize yardım et! Övgü, Allah’ın adıyla gelene olsun!” Pilatus onlara dedi: “Çocukların yaptıklarını kendiniz de söylüyor, tasdik ediyorsunuz, kurye nasıl bir hata yaptı?” sustular; Vali kuryeye dedi: “Dışarı çık ve istediğin gibi onu içeri getir!” Kurye dışarı çıktı ve ilk defa ki gibi ona davrandı ve İsa’ya dedi. “Efendi içeri gir! Vali seni rica ediyor.”

5. İsa (salona) girince -sancaktarlar sancakları tuttular, (ama) sancaktaki resimler eğildiler ve İsa’ya eğilerek saygı gösterdiler. Ama Yahudiler, sancaktarların İsa’ya nasıl saygı gösterisinde bulunduklarını görünce, sancaktarlara kuvvetle bağırdılar. Pilatus, Yahudilere dedi: “Sancaktaki resimlerin eğilip, İsa’ya nasıl saygı gösterdiklerine şaşırmadınız mı?” Yahudiler Pilatus’a dediler: “Biz daha çok sancaktarların nasıl eğildiğini ve İsa’ya saygı gösterdiklerini gördük!” Vali Sancaktarları çağırdı ve onlara dedi: “Niçin öyle yapıyorsunuz?” Pilatus’a dediler: “Biz Yunaniz ve İlahlara saygı gösteririz. Bizim hürmet göstermemize gelince?”

Daha çok: Biz resimleri tutarken, onlar kendileri eğildiler ve ona saygı gösterdiler.”

6. O zaman Pilatus, Sinagog ileri gelenlerine ve halkın büyüklerine dedi: “Güçlü adamlar seçin! Sancakları tutsunlar, bakalım, onların (sancakların) eğilip-eğilmediklerini görelim.” Yahudi Büyükleri oniki güçlü ve kuvvetli adam seçtiler. Altışar kişilik gruplar halinde sancakları tuttular; Valinin huzurunda yerlerini aldılar. Ve Pilatus kuryeye dedi: Onu istediğiniz gibi meclis önüne getirin ve içeri alın! Ve İsa ve kurye huzurdan çıktılar ve önce Pilatus resimleri taşıyanları çağırdı ve onlara dedi: “Burada imparatorun kutsallığı üzerine yemin ediyorum ki, İsa içeri girenken sancaklar eğilirse, hepinizin kafasını kestireceğim.” Ve Vali, İsa’yı ikinci defa içeri getirtti. Ve kurye birinci defada olduğu gibi hareket etti. Ve İsa’ya (yere serilen) bezin üzerinden atlamasını rica etti. Ve o bunun üzerine içeri girdi. Ama o girince, sancaklar tekrar eğildiler ve İsa’ya hürmet ettiler.

II. Bölüm

Yahudilerin Şikâyetleri ve Karşı Çıkışları

1. Ama Pilatus bunu görünce onu bir korku aldı ve yerinden kalkmak istedi. Henüz kalkıp-kalkmayacağını düşünürken, karısı ona şunu söyledi. “Bu âdil insana bir şey yapmamalısın! Onun yüzünden geceleyin (rüyamda) çok acı çekiyorum.” Pilatus bütün Yahudileri yanına çağırdı ve dedi. “Siz karımın Tanrıdan korkan biri olduğunu biliyorsunuz ve dinî işlerde daha çok siz Yahudilerle beraberdir.” Ona dediler: “Evet, biliyoruz.” Pilatus onlara dedi: “Bakın karım diyor ki: ‘Bu âdil insana bir şey yapmamalısın! Aksi halde onun yüzünden geceleyin acı çekerim’.” Yahudiler Pilatus’a cevap verdiler ve dediler: “Biz sana demedik mi ki, o bir büyücüdür? O karına bir rüya göstermiştir.”

2. Pilatus İsa’yı yanına çağırdı ve dedi: “Bunlar sana karşı ne diyorlar? Söyleyecek bir şeyin yok mu?” İsa dedi: “Onlar serbestçe davranamasalardı, bir şey diyemezlerdi. Çünkü her biri iyi ko-

nuşmaya da kötü konuşmaya da, ağızlarını yönlendirme kararında serbestler. Onlar (hakikatı) kendileri görmek zorundalar.”

3. Yahudilerin en yaşlısı İsa'ya cevap verdi ve dedi: “Bizim kendimizin(hakikatı) görmek zorunda olmamız ne demek? Birincisi, sen kanunsuz ilişkiden (zinadan) doğdun. İkincisi, senin doğumun Beytüllahim’de bir çocuk katliamına sebep oldu. Üçüncüsü, senin baban ve annen Meryem Mısır’a kaçtılar. Çünkü halk içinde iyi bir şeref ve şöhetleri yoktu.”

4. Oradakilerden, Yahudi çevresindeki dindar halktan bir kaçı dediler: “Biz onun gayri meşru ilişkiden meydana gelip-gelmediğini tartışıyoruz. Ama biz daha çok Yusuf ve Meryem’in evli olduğunu ve onun gayri meşru ilişkiden olmadığını biliyoruz.” Onun gayri meşru ilişkiden olduğunu iddia eden Yahudilere karşı, Pilatus dedi: “Sizin söyledikleriniz gerçek değil, sizin kendi halkınız bir nikâhın olduğunu söylüyor.” Bunun üzerine Hannas ve Kayafas, Pilatus’a dediler: “Biz hepimiz onun gayri meşru ilişkiden doğduğunu açıkça söylüyoruz. Ve bir zanda da bulunmuyoruz. Buradakiler Proselyt’lerdir ve onun öğrencileridir!” ve Pilatus Hannas ve Kayafas’a döndü ve onlara dedi: “Proselyt’ler ne demek?” Ona dediler: “Onlar Yunanlılardan doğmuş çocuklardır.” Onun gayri meşru ilişkiden doğmadığını açıklayan Lazarus, Asterius, Antonius, Yakabus, Amas, Zeras, Samuel, Isorak, Phinees, Krispus, Agrippa ve Yudas dediler: “Biz Proselyt olarak değil, Yahudi çocukları olarak doğduk ve gerçeği söylüyoruz. Çünkü Yusuf ve Meryem’in nikâhında hazır bulunduk.”

5. Ama Pilatus, onun gayri meşru ilişkiden doğmadığını açıklayan on iki kişiye döndü ve onlara dedi: “Sizi İmparatorluğun kutsallığı üzerine yemine davet ediyorum: Onun gayri meşru ilişkiden doğmadığı hakkındaki açıklamanız gerçek midir?” Pilatus’a dediler: “Biz şeriatımıza (dinsel kanunumuza) göre yemin edemeyiz, bu günahtır. Onlar İmparatorun kutsallığı üzerine, bizim söylediğimiz gibi olmadığı hakkında yemin etmelidir. O zaman biz idam suçlusu oluruz.” Pilatus, Hannas’a ve Kayafas’a dedi: “Bu konu da söyleyecek bir şeyiniz yok mu?” O zaman Hannas ve

Kayafas Pilatus'a dediler." Bu on iki onun gayri meşru ilişkiden doğmadığına inanıyorlar. Biz hepimiz ise, onun gayri meşru ilişkiden doğduğuna eminiz ve onun bir büyücü olduğunu ve kendini Tanrının Oğlu ve Kral olarak vasıflandırdığını söylüyoruz ve hiçbirine inanmıyoruz."

6. Ve Pilatus gayri meşru ilişkiden doğmadığını söyleyen on iki kişi dışında diğerlerinin huzurdan birlikte çıkmalarını söyledi; İsa'yı da çıkarttı ve onlara (oniki kişiye) dedi ki; "Onlar niçin onu ölüme göndermek istiyorlar?" Pilatus'a dediler: "Cumartesi günü tedavide bulunduğu için ona kızıyorlar." O zaman Pilatus dedi: "O halde iyi bir iş yaptığı için mi Onu ölüme yollamak istiyorlar?" Ona dediler: "Evet!"

III. Bölüm

Müteakip Şikâyetler ve İşlemler

1. Ve öfkeyle dolu olarak Pilatus dışarıya meclis (Pretorium) önüne çıktı ve onlara dedi: "Güneş şahidim ki, bu adamda hiçbir suç bulamıyorum." Yahudiler cevap verdiler ve Valiye dediler: "Bu (adam) kötülük yapan birisi olmasaydı, biz onu sana teslim etmezdik!" Ama Pilatus dedi: "O zaman onu alın ve kendi kanununuza göre idam edin!" Yahudiler Pilatus'a dediler: "Birini öldürmemize izin yoktur." O zaman Pilatus dedi: "Birini öldürmeyi Tanrı size yasak etti de, bana etmedi mi?"

2. Ve Pilatus meclise (Pretorium'a) girdi ve İsa'yı yanına çağırdı ve dedi: "Sen Yahudilerin Kralı mısın?" İsa Pilatus'a cevap verdi: "Bunu sen kendinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim hakkımda söylediler?" Pilatus, İsa'ya cevap verdi: "Ben bir Yahudi miyim? Senin halkın ve Yüksek Rahipler seni bana teslim ettiler. Sen ne yaptın?" İsa cevap verdi: "Benim saltanatım (krallığım) bu dünyada değil. Benim saltanatım bu dünyada olsaydı, benim hizmetçilerim (öğrencilerim, taraftarlarım) savaşırldı, Yahudiler tarafından (size) teslim edilmezdim. Ama benim saltanatım buradan değildir." Pilatus ona dedi: "Bununla birlikte sen bir kral mısın?" İsa ona cevap verdi. "Benim kral olduğumu, sen

söylüyorsun. Ben bunun için doğdum ve (dünyaya) geldim ki, hakikat (tarafı) olan herkes benim sözümü dinlesin!” Pilatus Ona dedi: “Hakikat nedir?” İsa ona dedi: “Hakikat gökten (gelir).” Pilatus dedi: “Dünyada hiçbir hakikat yok mu? İsa Pilatus’a dedi: “Evet, hakikatın nasıl söylendiğini; dünyada gücün nasıl yönlendirildiğini sen kendin görüyorsun! ”

IV. Bölüm

1. Ve Pilatus İsa’nın yanından ayrıldı ve Pretorium önüne Yahudiler (huzuruna) çıktı ve onlara dedi: “Ben onda hiçbir suç bulamıyorum. O zaman Yahudiler ona dediler: “Bu (adam) dedi ki, ben bu mabedi yıkar ve üç gün içinde (yeniden) yaparım?” Pilatus dedi: “Hangi mabet?” Yahudiler dediler: “Süleyman onu 46 yılda yaptı. Ama bu onu üç günde yıkıp, yapacağını iddia ediyor.” Pilatus onlara dedi: Bu âdil adamın kanında benim günahım yoktur. Buna siz hükmetmelisiniz!” Yahudiler dediler: Onun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine (gelir)!”

2. Ama Pilatus İhtiyarlara, Rahiplere ve Levililere döndü ve gizlice onlara dedi: “Öyle yapmayın! Sizin şikayet ettiğiniz şeylerden o ölümü hak etmiyor. Çünkü sizin şikayetiniz onun tedavi yapmasına ve sabat’a (cumartesiye) riayet etmemesine dayanıyor.” Yaşlılar ve Rahipler ve Levililer diyorlar ki; “Biri İmparatoru kötülse (küçük düşürürse), o kimse ölümle cezalandırılır mı, cezalandırılmaz mı?” O zaman Pilatus dedi: “ (Bu durumda) O ölümü hak ediyor.” O zaman Yahudiler Pilatus’a dediler: “Kim İmparatoru kötülse, (sizin söylediğiniz gibi) ölümü hak eder. Bu ama Tanrıyı kötülüyor!”

3. Vali Yahudilerin Pratorium (mahkeme meclisi) önüne çıkmalarını emretti ve İsa’ya döndü ve dedi: “Sana ne yapmalıyım?” İsa, Pilatus’a dedi: “(Yetki) sana nasıl verildi? Pilatus dedi: “ Bana mı nasıl verildi. İsa devamla dedi: Musa ve Peygamberler benim ölümümü ve ölümden dirileceğimi önceden haber verdiler.” Ama “Yahudiler bir şeyler işitmeye çalıştılar ve duydukları şeyler üzerine Pilatus’a dediler: “Bu Aşağılayıcı (sözlerden) sonra daha

ne duymak istiyorsun?” Pilatus Yahudilere dedi: “Bu sözler aşağılayıcı ise, hakaret gerekçesiyle onu tutuklayın ve sinagoga götürün ve kanunlarınıza göre idam edin!” O zaman Yahudiler Pilatus’a dediler: “Kanunlarımıza göre, biri diğer bir insanı aşağılarsa, 40 (değnek) alır; ama Tanrı’yı aşağılayan, taşlanır!”

4. Pilatus onlara dedi: “Onu alın ve istediğiniz gibi hükmedin!” Yahudiler Pilatus’a dediler, “Biz onu çarmıha germek istiyoruz!” Pilatus dedi: “O çarmıha gerilmeyi hak etmedi.”

5. Ama vali çevresini Yahudi kalabalığının sardığını ve pek çok Yahudinin ağladığını gördü ve dedi: “Onun ölümünü herkes istemiyor.” Yahudi yaşlıları (önderleri) dediler: “Bizler onun ölmesi için buraya geldik.” Pilatus Yahudilere dedi: “O niçin ölmeli?” Yahudiler dediler: “Çünkü o kendini Tanrının Oğlu ve Kral olarak vasıflandırıyor.”

V. Bölüm

Nikodemus’un Delili

1. Bir Yahudi (olan) Nikodemus Valinin huzuruna girdi ve dedi. “Dindar (efendim), benim birkaç söz söylememe iznini rica ediyorum!” Pilatus dedi: “Konuş!” Nikodemus dedi: “Sinagogdaki tüm Yahudilere, Levililere ve Rahiplere ve İhtiyarlara (kavmin büyüklerine) dedim ki; “Bu insandan ne istiyorsunuz? Bu insan hiçbir kimsenin yapmadığı ve yapamayacağı pek çok mucizeler gösteriyor. Onu kendi haline bırakın ve ona karşı kötülükler planlamayın! Onun gösterdiği mucizeler Allah’tan ise, ona destek olacaktır; eğer insanlardan ise, (kendiliğinden) kaybolacaktır. Musa da Allah tarafından Mısır’a gönderildi, pek çok mucize gösterdi; Onlarla (mucizelerle) Allah ona demişti ki, o Mısır Kralı Firavunun huzuruna çıkmalı (ve mucizeler) göstermeli. Ve Firavunun hizmetindeki kişiler, Yannes ve Yambres de Musa’dan daha az mucize göstermedi, ve Mısırlılar bunları, Yannes ve Yambres’in (yaptıklarını) putları için saydılar. Ve onların gösterdikleri mucizeler Allah’tan değildi, onların inandıkları gibi kendilerinden idi ve (sihirdi). Bu adamı kendi haline bırakın! O ölümü hak etmedi.”

2. Yahudiler Nikodemus'a dediler; "Sen onun şakirdi oldun ve onu savunuyorsun!" Nikodemus onlara dedi: "Vali de mi onun şakirdi oldu da onu savunuyor? İmparator onu bu mesele için görevlendirmede mi?" Ama Yahudiler öfkeli idiler ve Nikodemus'a karşı dişlerini gıcırdattılar. Pilatus onlara dedi: "Siz gerçeği duyduunuz, dişlerinizi niçin gıcırdatıyorsunuz?" Yahudiler, Nikodemus'a dediler: "Öyleyse hakikati kabul et ve ona yardım et!" Nikodemus dedi; "Hakikat! Hakikat dediğiniz gibi, onu kabul ediyorum."

VI. Bölüm

Şifa Bulanların Şahitliği

1. Yahudilerden biri öne çıktı ve Validen bir söz söyleme izni istedi. Vali dedi ki; "bir şeyler söylemek istiyorsan söyle!" Yahudi dedi: "Ben 38 yaşında ıstıraplar içinde acı çeken bir yatalaktım. Ve İsa geldi, pek çok cin tutuğunu ve yatalak olan bazıları iyileştirdi. Ve birkaç genç bana acıdılar ve yatağımı birlikte taşıdılar. Ve ona getirdiler. Ve İsa bana acıdı ve bana dedi: "Yatağın al ve dolaş!" Ve ben yatağımı aldım ve dolaşmaya başladım." Yahudiler Pilatus'a dediler: "Ona tedavi edildiği günün hangi gün olduğunu sor!" Tedavi edilen dedi: "Bir Cumartesi idi." O zaman Yahudiler dediler: "Biz dememiş mi idik, o Cumartesi günü tedavi ediyor ve cin çıkarıyor diye?"

2. Başka bir Yahudi öne çıktı ve dedi. "Ben kör doğdum, bir ses duydum ve (konuşanın) yüzünü görmedim. Ve İsa geçerken, yüksek bir sesle çağırdım: 'Davud oğlu bana acı!' dedim ve o bana acıdı ve elini gözlerime sürdü ve ben hemen görmeye başladım." Ve başka bir Yahudi öne çıktı ve dedi: "Ben kamburdum ve o bana bir söz söyledi, ben doğruldum." Ve bir başkası dedi: "Ben yatalaktım ve o beni bir sözle iyileştirdi."

VII. Bölüm

Ve Bernike isimli bir kadın çok ilerlerden seslendi ve dedi: "Ben devamlı kan akıtıyorum ve onun elbisesinin eteğine dokun-

dum ve on iki yıldır süren kan akıntısı durdu, dindi.” Yahudiler dediler: “Bizim kanunumuza göre kadın şahit olamaz.”

VIII. Bölüm

Ve erkeklerden ve kadınlardan bir kalabalık seslendiler ve dediler: “Bu adam bir peygamber, cinler onun emrindeler.” Cinler onun emrinde diyenlere Pilatus dedi: “Sizin muallimleriniz onları niçin emirleri altına almıyorlar?” Pilatus’a dediler; “Biz bilmiyoruz.” Diğerleri dediler; “Dört gün önce ölen ve mezarına konan Lazarus’u diriltti.” Valiyi korku sardı ve Yahudilerin tümüne dedi. “Günahsız yere niçin kan dökmek istiyorsunuz?”

IX. Bölüm

İsa’nın Cezaya Çarptırılması

1. Ve o Nikodemus’a ve gayri meşru ilişkiden doğduğu iddiasında bulunanlara döndü ve onlara dedi: “Ne yapmalıyım? Bir halk ayaklanması söz konusu!” Ona dediler: “Biz bilmiyoruz, kendileri görmelidirler!” Tekrar Pilatus tüm Yahudilere döndü ve dedi: “Mayasız ekmek bayramında, bir tutuklunun serbest bırakılma geleneği olduğunu bilirsiniz. Hapishane de Barbaros isimli bir kâtil yükümlü var ve bir de önümüzde duran suçsuz İsa bulunuyor. Hangisini serbest bırakmamı istersiniz?” Onlar bağıldılar: “Barbaros!” Pilatus dedi: “Mesih denen, İsa ile ne yapmalıyım?” Yahudiler dediler: “O çarmıha gerilmelidir!” Yahudilerden birkaçı cevap verdiler: “Onu serbest bırakmak için Sen İmparatorun yakını değil misin? O kendini Tanrının Oğlu ve Kral diye vasıflandırıyor; (görüldüğü kadarıyla) sen bunun İmparatorluğunu değil, Krallığını istiyorsun!”

2. Pilatus, Yahudilere öfkeyle dedi: Halkınız daima düşmankâr ve size iyilik yapanlara siz karşı çıkıyorsunuz!” Yahudiler dediler: “Hangi iyilik?” Pilatus dedi: “Dinlediğim gibi Allah’ınız size azimli bir genci Mısır topraklarından çıkardı. Ve sizi Denizin ortasından kuru toprak (üzerinden yürür) gibi kurtardı ve çölde sizi manna ile besledi ve (yemeniz için) bıldırcın verdi ve içmeniz için kayadan su çıkardı ve size (sosyal düzeniniz için)

kanun verdi. Ve bütün bunlara rağmen siz Tanrıya kızdınız ve dökme bir buzağı arzu ettiniz. Tanrınızı üzdünüz ve o sizi öldürmek istedi ve Musa sizin için dua etti de siz öldürülmediniz. Ve şimdi siz beni Kral düşmanlığı ile itham ediyorsunuz.”

3. O tribünden ayağa kalktı ve dışarı gitmek istedi. Ve Yahudiler seslendiler ve dediler: “Biz Kral olarak yalnız İmparatoru tanıyoruz ve (bu) İsa’yı değil. Hikmetli kişiler ona bir Kral gibi doğu topraklarından hediyeler getirmişlerdi! Ve Herodes hakimlerden onun kral olarak doğduğunu işitmişti, öldürmek için aramıştı. Ama babası Yusuf haber almıştı. Onu ve annesini alarak Mısır’a kaçmıştı. Ve Herodes bu İbranî çocuğunun Beytlehem’de doğduğunu duyunca, onu öldürtmek istemişti.”

4. Pilatus bu sözleri işitince, korktu. Ve Pilatus kalabalığa susmalarını söyledi. Çünkü onlar bağıryorlardı ve onlara dedi: “Yani Herodes’in aradığı bu mu?” Yahudiler dediler: “Evet! Bu!” Ve Pilatus suyu aldı, güneşe karşı ellerini yıkadı, ve dedi: “Bu adil kişinin kanından ben masumum. Siz onu görmüyorsunuz!” Yahudiler yine bağırdılar: “Onun kanı bize ve çocuklarımıza gel-sin!”

Bunun üzerine Pilatus oturduğu tribünün perdesinin çekilmesini emretti ve İsa’ya dedi: “Halkın seni Kral olmakla suçluyor. Bunun için hükmü açıklamak zorundayım. Sen önce İmparatorun kanunlarına göre kırbaçlanacaksın ve sonra yakalandığın yerde çarmıh üzerinde asılacaksın. Ve Dysmas ve Gestas isimli iki eşkıya da seninle birlikte çarmıha gerilecektir.”

X. Bölüm

İsa’nın Çarmıha Gerilmesi ve Mezara Konması

1. Ve İsa Proforium’dan (Mahkemedan) çıktı, her iki canı de onunla beraber. Ve (idam) yerine geldiklerinde, elbiselerini soydular ve bir keten bezle sardılar ve başına dikenlerden bir taç koydular. Aynı Şekilde iki caniyi de astılar. Ama İsa dedi: “Baba onları affet! Çünkü ne yaptıklarını bilmiyorlar.” Askerler onun giysilerini paylaştılar. Ve halk orada durdu ve onu seyretti. Ve yüksek

rahipler ve onlarla beraber yönetici kişiler onu aşağıladılar ve dediler: “O diğerlerini kurtardı. Şimdi de o kendini kurtarmalı! Bu Tanrının Oğlu ise; çarmıhtan inmelidir!” Onu idam eden askerlerde onu aşağıladılar ve ona ödlü sirke uzattılar ve dediler: “Sen Yahudilerin Kralısın! Öyleyse şimdi kendini kurtar!”

2. Pilatus cezanın ilanından sonra çarmihına onun suçlarını Yunanca, Latince ve İbranca harflerle, Yahudilerin dediği gibi “Yahudilerin Kralı” (olarak) yazılmasını emretti.

3. Asılan canilerden biri ona dedi: “Sen Mesih’sen kendini ve bizi kurtar!” Dymas ona alaylı bir şekilde cevap verdi ve dedi: “Allah’tan korkmuyor musun? Sen de onun gibi aynı cezayı çekiyorsun? Her şeyden önce biz cezayı hak ettik; yaptıklarımızın cezasını kabul ettik. Bu bir kötülük yapmadı ki!” Ve İsa’ya dedi: “Efendi saltanatında beni düşün!” İsa ona dedi: “Hakikaten, hakikaten sana söylüyorum, bu gün sen cennette benimle beraber olacaksın!”

XI. Bölüm

Yaklaşık altıncı saatte idi. Ve dokuzuncu saate kadar yeryüzünü karanlık kapladı, güneş karardı ve mabet perdesi ortasından ikiye yırtıldı. Ve İsa yüksek sesle bağırdı: “Baba, baddah efkid ruel”, yani “senin elindeki ruhuma emrediyorum” şeklinde terctime edilir. Ve o bunu söyledi ve ruhunu teslim etti. Olanı yüzbaşı gördü, Tanrıyı övdü ve dedi: “Bu adam haklı biriydi!” Bu manzarayı gören kalabalık, göğüslerini döverek hızla evlerine döndüler.

1. Ama yüzbaşı Valiye olanları bildirdi. Vali ve karısı onu duyunca çok üzüldüler ve o gün yemediler, içmediler. Pilatus, Yahudilere söyledi ve dedi: “Olanları gördünüz mü?” Dediler: “Güneşin kalanı her zaman ki gibi battı.”

2. Onun tanıdıkları, Celile’den onunla beraber gelen kadınlar uzak durdular ve (bütün) bunları seyrettiler. Arimatya şehri hükümet adamlarından Yusuf isimli bir adam da Tanrısal krallığını bekliyordu, Pilatus’a döndü ve İsa’nın cesedini rica etti. Ve onu

haçtan indirdi ve temiz bir kefene sardı ve henüz hiçbir kimsenin gömülmediği bir kaya mezarının içine koydu.

XII. Bölüm

Aramatyalı Yusuf'un Gizlice Kaybolması ve Tutuklanması

1. Yahudiler, Yusuf'un İsa'nın cesedini alma ricasında bulunduğunu duyunca, onu ve İsa'nın gayri meşru ilişkiden doğmadığını söyleyen on iki'yi ve Nikodemus'u ve Pilatus huzuruna çıkıp, onun iyi işlerine şahitlik eden diğerlerini aramaya başladılar. Hepsi de gizlenirken Nikodemus onların karşısına çıktı, çünkü o Yahudiler arasında önder bir adamdı. Nikodemus onlara dedi: "Siz Sinagoga nasıl girdiniz?" Yahudiler ona dediler: "Sen nasıl Sinagoga geldin? Sen de onun ortağısın, gelecekte senin de aynı kadere sahip olman gerekir." Nikodemus dedi: "Âmin, Amin!"

Aynı şekilde Yusuf da bulundu ve onlara dedi: "İsa'nın cesedini almayı rica ettiğim için, niçin düşünceli duruyorsunuz? Bakın, onu kefenleyip kendi mezarıma koydum ve mezar mağarasının kapısını bir kaya yuvarlayıp kapattım, Suçsuz bir kişiye karşı iyi yapmadınız, Onu idam ettiğinize pişmanlık duymadınız, hem de bir mızrakla (karnını) deldiniz!" Ama Yahudiler Yusuf'u yakaladılar ve haftanın ilk gününe kadar gözetim altında tutulmasını emrettiler ve ona dediler: "Kendine dikkat et, (maalesef) sana bir şey yapmak için saat müsait değil! Çünkü sabat kızılığı çöktü. Ama kendine dikkat et: Ama sen bir mezara da lâayk değilsin, senin etini göğün kuşlarına vereceğiz." Yusuf onlara dedi: "Aşırı cesaretli Golyat da aynı şekilde Tanrıyı ve Hz. Davud'u aşağılamıştı! Allah peygamberleriyle konuştu: Öç almak bana aittir ve ben adaleti yerine getireceğim, dedi." Ve şimdi bedeni sünnetsiz ama gönlü ona sünnetli biri su aldı, güneşin karşısında elini yıkadı ve dedi: "Ben bu âdil kişinin kanından masumum. Onu hepiniz gördünüz! Ve siz Pilatus'a cevap verip dediniz ki: 'Onun kanı bizim ve çocuklarımızın üzerine gelsin'. Ve şimdi, dediğiniz gibi Allah'ın gazabının sizin ve çocuklarınızın üzerinize gelmesinden, korkuyorum." Yahudiler bu sözü işitince, içlerinde acı duydular ve

Yusuf'u yakalayıp tutukladılar ve pencereleri olmayan bir eve kapattılar; kapıda bekçi kaldı ve Yusuf'u hapsettikleri (evin) kapısını mühürlediler.

2. Ama sabat günü Yüksek Rahipler ve Rahipler ve Levililer hepsi haftanın ilk (günü) Sinagog'da buluşmayı kararlaştırdılar. Ve (kararlaştırılan gün) hepsi Sinagogda erkenden toplandılar, onu ne şekilde öldürebilecekleri (konusunda) istişare ettiler. Yüksek Meclis toplanınca, onu (Yusuf'u) hakaret ve aşağılama ile huzura getirilmesini emrettiler. Ve ancak kapıyı açtıklarında, içerde onu bulamadılar. Ve halk şaşırdı ve korktu; (kapıdaki mührü de) yerinde (bozulmamış) buldular, (kapının) anahtarları Kayafas'da idi. Ve Pilatus huzurunda İsa lehine şahitlik edenlere el sürmeye cesaretleri kalmadı.

XIII. Bölüm

İsa'nın Haşrinin Şahitleri

1. Sinagog'da, Yusuf (olayından) dolayı şaşkınlıkla otururlarken, şakirtlerin gelip (İsa'nın cesedini) çalmamaları, İsa'nın mezarını beklemeleri için, Yahudilerin Pilatus'tan istedikleri (ve görevlendirdikleri) birkaç bekçi geldi. Ve olanları Yüksek Rahibe ve Rahiplere ve Levililere büyük bir depremin nasıl olduğunu bildirdiler ve dediler: "Ve biz bir meleğin gökten indiğini gördük ve o mezar mağarasının önündeki taşı yuvarladı ve üzerine oturdu ve (etrafı) kar gibi; şimşek gibi aydınlattı. Ve biz çok korktuk ve ölü gibi uzandık. Ve meleğin mezar çevresinde oyalanan kadınlara nasıl seslendiğini duyduk; o diyordu ki, "Sizlerin korkmanıza gerek yok! Çünkü sizin çarmıha gerilen İsa'yı aradığınızı biliyorum. Buraya gelin, Efendinizin yatırıldığı yeri görün! Ve çabuk gidin ve öğrencilerine söyleyin ki; o ölümden dirildi ve Celile'de bulunuyor."

2. Yahudiler dediler: "O hangi kadınlarla konuştu?" Bekçiler dediler: "Hangi kadınlar olduğunu bilmiyoruz." Yahudiler dediler: "O hangi saatte idi?" Bekçiler dediler: "Gece yarısı idi." Yahudiler dediler: "Kadınları niçin tutuklamadınız?" Bekçiler dediler: "Korkudan biz ölü gibi idik ve gün ışığını tekrar görmeye hiçbir ümi-

dimiz yoktu. Biz onları nasıl tutuklayabilirdik ki?” Yahudiler dediler: “Üstadın yaşadığına, gerçekten yaşadığına, size inanmıyoruz.” Bekçiler Yahudilere dediler: “O insanda o kadar çok mucize gördünüz, (buna rağmen) imana gelmediniz. Bize nasıl inanabilirsiniz? Haklı olarak size, “Üstadın gerçekten yaşadığına” yemin edebiliriz: Yâni O (İsa) yaşıyor!” Bekçiler söylemeye devam ettiler. “Biz sizin İsa’nın cesedini almayı istediğinizi, kapatıldığını ve kapının mühürlendiğini ve sizin açtığınızda onu bulamadığınızı işittik. Siz (önce) Yusuf’u bulun ve biz de İsa’yı bulalım.” Yahudiler dediler: “Yusuf (Aramatya) şehrine gitti.” Bekçiler Yahudilere dediler: “Ve biz İsa’nın haşrini ve Celile’de olduğunu melekten duyduk.”

3. Yahudiler bu sözleri işitince, müthiş korktular ve dediler: “Bu sadece şayia olarak kalmaz, herkes İsa’ya meyleder!” Ve Yahudiler aralarında istişare ettiler ve hatırı sayılır bir para topladılar ve askerlere verdiler ve dediler ki: “Deyin ki ‘biz geceleyin uyurken şakirtleri geldiler ve onu çaldılar’. Ve bu Valinin kulağına giderse, biz onunla konuşuruz ve sizin endişelenmemeniz için çalışırız.” Onlar parayı aldılar ve öğretildikleri gibi hareket ettiler.

XIV. Bölüm

İsa’nın Miracı’nın Şahitleri

1. Bir rahip (olan) Phinees ve bir öğretmen (olan) Adas ve bir Levili (olan) Haggay Celile’den Kudüs’e geldiler ve Yüksek Rahiplere ve Rahiplere ve Levililere anlattılar: “Biz Mamilh denen bir dağda İsa’yı otururken gördük ve şakirtlerine diyordu ki, ‘bütün dünyaya dağılın ve bütün yaratıklara vaaz edin! Kim iman eder ve vaftiz olursa, kurtuluşa ulaşacak; inanmayan kimse de cezalandırılacaktır. Müminleri böyle mucizeler takip edecek: Benim adımla cinleri çıkaracaklar, yeni dillerle konuşacaklar, yılanları etkisiz kılacaklar ve öldürücü bir şeyler içerlerse, (zehir) onlara zarar vermeyecek; zavıflara el koyduklarında onlar iyileşecekler’. İsa şakirtleriyle konuşurken, onun biz göklere yükselirken gördük.”

2. İhtiyarlar ve Rahipler ve Levililer dediler: “İsrâil’in Allah’ına, şeref ve imanınız üzerine, anlattıklarınızı gerçekten görüp görmediğinize, duyup duymadığınıza söz verin!” Anlattıkları şeyler (üzerine) dediler: “Babamız İbrahim’in, İshak’ın ve Yakub’un Allah’ı vardır ve gerçektir: Her şeyi biz işittik ve onun göklere yükseldiğini gördük” İhtiyarlar ve rahipler, Levililer onlara dedi: “Siz bize bu haberi getirmeye mi, yoksa Allah için bir adak sunmaya mı geldiniz?” Dediler: “Allah’a bir adak sunmaya geldik.” İhtiyarlar, Yüksek Rahipler ve Leviler onlara dediler: “Siz Allah’a bir adak sunmaya geldiyseniz, halkın huzurunda söylediğiniz saçma ve aptalca şeyler ne oluyor?” Rahip Phinees ve Öğretmen Adas ve Levili Haggay Yüksek Rahiplere ve Rahiplere ve Levililere dediler: “Konuştuğumuz ve gördüğümüz şeyler günahsa, biz sizin huzurunuzdayız. Gözünüzde iyi olan şeyi bize yapın!” Onlar onlara yiyecek ve içecek verdiler ve onları Celile’ye gönderdiler ve onlar barış içinde (şehri) terk ettiler.

3. Bahsedilen adamlar Celile için yola çıkınca; Yüksek Rahipler ve Sinagogun ileri gelenleri ve Sinagogun ihtiyarları kapıları kapatıp istişare için toplandılar ve şikayet bağrıslarıyla söylemeye başladılar ve dediler: “Bu mucizeler İsrâil oğulları içinde niçin oluyor?” Hannas ve Kayafas dediler: “Niçin sızlanıyorsunuz? Veya onun şakirtlerinin mezar bekçilerine pek çok paralar verdiğini, söylemeleri gerekeni öğrettiklerini bilmiyor musunuz ki, ‘bir melek aşağı indi mezar kapısındaki kayayı yuvarladı?’ (diyeceklerdi.)”. Rahipler ve ihtiyarlar dediler: “Şakirtleri cesedi çalmış olabilirler! Ama nasıl olur da ruhu tekrar cesede girer ve (şimdi) Celile’de oturur?” Bunun üzerine bir cevap vermek istemediler ve sadece “Sünnetsizlere inanmamalısınız” dediler.

XV. Bölüm

Yusuf’un Bulunuşu ve Kudüs’e Getirilişi

1. Ama Nikodemus ayağa kalktı ve Yüksek Meclis’in önüne ilerledi ve dedi: “Dedikleriniz şeyler, doğrudur. Sizin Allah’ın halkı olduğunuza Celile’den gelen adamlar da çok iyi biliyorlar,

onlar Allah'tan korkan, cömert, hırstan nefret eden barışçıl insanlardır. Yemin üzerine anlattılar ki, İsa'yı Mamilh Dağında şakirtleriyle birlikte gördük," dediler. Onlardan duyduklarımızın hepsini İsa'nın anlattığını duyduklarını ve (sonra da) göklere yükseldiğini gördüklerini" söylediler. Ve hiçbir kimse onlara, nasıl yükseldiğini sormadı. Bize Kutsal Kitap'ta nasıl öğretildi ise, (Hz.) İlyas da göğe öyle yükselmişti. Ve Eliyasa yüksek sesle bağırdı ve İlyas Eliyasa'nın üzerine paltosunu attı ve Eliyasa da onun mantosunu Ürdün nehri üzerine serdi ve karşıya geçti ve Yeriha'ya geldi. Ve Peygamberin çocukları (şakirtleri) onunla karşılaştılar ve Eliyasa'ya, "Üstadın İlyas nerede?" dediler. O da onlara "O göklere yükseldi" dedi. Ve Eliyasa'ya dediler: "Belki (de) onu bir dağın üzerene atmak için ruhlar (cinler) kaçırmıştır? Ama biz hizmetçilerimizi alıp onu aramalıyız? Ve Eliyasa ile konuştular ve onunla yürüdüler. Ve onu üç gün aradılar ve bulamadılar ve (bunun üzerine) onun (gerçekten göklere) yükseldiğine inandılar. Ve şimdi beni dinleyiniz! "Tüm İsrâil topraklarını araştıracağız ve Mesih'in Ruhlar (Cinler) tarafından göklere yükseltilip, bir dağın üzerine fırlatılıp fırlatılmadığını göreceğiz." Ve bu söz hepsinin hoşuna gitti. Ve İsrâil'in bütün bölgelerine (aracılar) gönderdiler ve İsa'yı arattılar ve onu bulamadılar ve ona bir şey yapmaya hiçbiri cesaret edemedi.

2. Ve İhtiyarlara ve Rahiplere ve Levililere bildirdiler: "Biz tüm İsrâil bölgelerini dolaştık ve İsa'yı bulamadık. Ama Yusuf'u Arimaya'da bulduk!" Yusuf'la ilgili haberi duyunca sevindiler. İsrâil'in Allah'ına saygıda bulundular. Ve Sinagogun ileri gelenleri ve Rahipler ve Levililer, Yusuf'la nasıl irtibata geçeceklerini istişare ettiler ve bir kağıt alarak Yusuf'a aşağıdakileri yazdılar: "Selam sana! Biz Allah'a ve sana karşı günaha girdik ve İsrâil'in Allah'ına, sonra babalarına ve çocuklarına yakın olmasını dua ettik; çünkü biz aldanmıştık. Kapıyı açtığımızda orada seni bulamadık. Ve kötü bir teklifte bulunduğumuzu ve planladığımızı biliyoruz, ama Rab seni bizim şikayetlerimize karşı boşa çıkardı."

3. Ve tüm İsrâil'den Yusuf'la arası iyi olan ve onu iyi tanıyan yedi adam seçtiler ve Sinagogun ileri gelenleri ve rahipler ve levililer onlara dediler: "Bakınız! O bizim mektubumuzu alınca, onun sizinle bize geleceğini biliyorsunuz; ama o onu okumazsa, onun bize kızgın olduğunu bilirsiniz ve (bu durumda) ondan barış içinde ayrılın ve geri dönün!" Ve adamları Yusuf'a geldiler ve hürmet gösterdiler. Ve dediler "Sana selam olsun!" ve o dedi: "Selam sizin ve tüm İsrâil halkının üzerine olsun!" Ona mektup rulesini verdiler. Ve Yusuf onu kabul etti ve okudu ve tekrar mektubu dürdü ve Allah'a şükretti ve dedi: "Övgüler Rabbimiz Allah'a olsun, o İsrâil'i suçsuz yere kan dökmekten kurtardı. Ve övgüler Rabbe olsun, meleğini gönderdi ve beni kanatları altına gizledi!" Ve önlerine bir sofra hazırladı ve orada yediler ve içtiler ve uyumak için orada kaldılar.

4. Ve erkenden kalktılar, dua ettiler. Ve Yusuf eşeğini se-merledi ve adamlarla beraber yola çıktı ve Kutsal şehir Kudüs'e geldiler. Ve bütün halk Yusuf'u karşılamaya koştu ve dediler: "Gelişiniz barış olsun!" ve o halka dedi: "Barış sizinle olsun!" ve onu tüm halk öptü. Onlar ve halk Yusuf'la birlikte dua ettiler. Ve (sevinçten) şaşkındılar. Nikodemus onu evine aldı ve büyük bir ziyafet hazırladı ve Hannas'ı ve Kayafas'ı ve İhtiyarları ve Rahipleri ve Levileri (de) evine davet etti. Neşeli sohbetle Yusuf'la beraber yediler ve içtiler ve şükür şarkıları (ilahiler) okudular, sonra her biri evine gitti. Yusuf ama Nikodemus'un evinde kaldı.

Yüksek Meclis Önündeki Yusuf'un Haberleri:

İsa'nın Haşri'nin Tasdiki

5. Diğer gün bir arife günü idi, Sinagogun ileri gelenleri ve rahipler ve levililer Nikodemus'un evine gitmek için erkenden kalktılar. Nikodemus onlara karşı yürüdü ve "Selam size!" dedi ve onlar da dediler: "Selam sana, Yusuf'a ve tüm hanesine ve senin hanene olsun!" Ve o hepsini evine aldı ve Yusuf, Hannas ve Kayafas arasında oturdu ve hiçbirisi ona bir söz söyleme cesareti gösteremedi. Ve Yusuf dedi: "Beni huzura niçin çağırdınız?" Ve

onlar Nikodemus'a Yusuf'la konuşması için başlarını çevirdiler. Ama Nikodemus ağzını açtı ve Yusuf'a dedi: "Baba, saygıdeğer muallimlerin ve rahiplerin ve Levililerin senden bir söz almayı arzuladıklarını bilirsin." Ve Yusuf dedi: "Öyleyse sorun!" Ve Hannas ve Kayafas kanunu aldılar ve Yusuf'a yemin ettirdiler ve dediler: "İsrâil'in Allah'ına saygı göster ve ona inan! Çünkü Ahas, Yeşua Peygambere bir yemin verdi ve onu bozmadı, herkesle paylaştı ve hiçbir şeyi gizlemedi. Sen de en ufak bir şeyi gizlememelisin!" Ve Yusuf dedi: "Huzurunuzda hiçbir şey gizlemeyeceğim." Ona dediler: "İsa'nın cesedini almaya ricada bulunmana ve onu pamuklu bir bezle kefenlemene ve bir mezara koymana çok şaşırdık. Ve bundan dolayı seni penceresiz bir evde gözetim altına aldık ve kilitledik ve sürgüledik ve bekçiler senin kapatıldığın yerde nöbet tuttular. Ve biz haftanın ilk günü (kapıyı) açtığımızda seni bulamadık ve çok şaşırdık ve Rabbin halkı düne kadar korktu ve şimdi bize ne olduğunu anlat!"

6. Ve Yusuf dedi: "Arife günü onuncu saatte siz beni hapsedtiniz ve tüm Sabat boyunca bende hiçbir değişiklik olmadı. Ve gece yarısı kalktım ve dua ettiğimde, sizin beni hapsedtiğiniz evin dört köşesi havaya kalktı. Ve gözlerimde şimşekler çıktığını gördüm. Ve korkuyla yere düştüm. Ve biri elimden tuttu. Ve düştüğüm yerden uzaklaştırdı ve başımdan ayaklarıma kadar bir su döküldü ve burnuma mesh yağı kokusu geldi: Ve o benim yüzümü kuruladıktan sonra, beni öptü ve dedi: "Yusuf korkma! Gözünü aç ve seninle konuşana bak!" Gözümü açtığımda İsa'yı gördüm. Ve (korkudan) titremeye başladım ve onun bir hayalet olduğunu düşündüm. Ve şer'i sözleri söyledim. O da benimle birlikte söyledi. Siz kendiniz de bilirsiniz ki, bir hayaletin (cinin) tuttuğu kişiye şer'i sözler söylenirse, hayalet kaçır. Ben ise onun benimle birlikte söylediğini gördüm ve ona dedim. 'Muallim İlyas! ve o bana dedi: Ben İsa'yım, cesedini Pilatus'tan rica edip, keten bezle kefenlediğin ve yüzüne ter bezi koyduğun, bir mezar mağarasına yerleştirdiğin ve mağaranın kapısını büyük bir kaya yuvarlayarak kapattığın (İsa'yım). Benimle konuşan ona dedim: Seni gömdüğüm yeri bana göster! ve kefen bezi ve yüzüne koyduğum ter bezi orada

duruyordu. Bunun üzerine onun İsa olduğunu anladım. Ve O elimi tuttu ve beni kapalı kapılardan evime, kendi yatağıma taşıdı ve dedi: 'Selam sana!' Beni öptü ve dedi: '40 gün süreyle evinden çıkma! Ben şakirtlerimin yanına Celile'ye gidiyorum.'

XVI. Bölüm

1. Ve Sinagogun ileri gelenleri ve Rahipler ve Levililer bu sözleri Yusuf'tan duyunca ölü gibi oldular! Ve yere düştüler ve dokuzuncu saate kadar oruç tuttular. Ve Nikodemus Yusuf'la birlikte Rahip Hannas'ı ve Kayafas'ı ve Levilileri şu sözlerle uyardılar: "Ayağa kalkın ve ekmek yeyin ve ruhunuzu güçlendirin! Çünkü yarın Rabbin Sabatıdır." Ve kalktılar dua ettiler ve yemek yediler ve içtiler ve her biri kendi evine gitti.

Levi'nin Şahit Symeon Hakkındaki Haberi

2. Ama sabat günü muallimlerimiz ve Rahipler ve Levililer oturdular ve aralarında istişare ettiler ve dediler: "Bize bir gazap mahkemesi geldi! Biz onun annesini ve babasını tanıyoruz." Muallim Levi dedi: "Ebeveyni hakkında bildiğim onların Allah'tan korkan, kefaretni ihmal etmeyen ve senede üç kere öşür verendir. Ve İsa doğduğu zaman, ebeveyni onu buraya getirdi ve Tann'ya kurban ve tıtsü kurbanı sundu. Ve büyük muallim Simeon onu kucağına aldı ve dedi: "Rabbim, kulunu kelâmına göre barış içinde yetiştir. Çünkü gözlerim senin bütün milletler huzurunda, putperestler için hazırladığım vahiy nurunu, senin halkın, İsrâil'in ihtişamını, rahmetini gördü". Ve Simeon onları kutsadı ve annesi Meryem'e dedi: "Çocuk hakkında sana haber vereyim." Ve Meryem dedi: "İyi haber (olsun) Efendim!" Ve Simeon ona dedi: "İyi! Bu İsrâil içinde çoklarının düşmesine ve kalkmasına neden olan ve senin ruhuna saplanan bir kılıç olacak, çünkü o pek çok kalbin içindeki düşünceleri ortaya çıkaracak."

3. Hemen Muallim Levi'ye dediler. "Onu nereden biliyorsun?" Levi onlara dedi: "Benim onun (Symeon) yanında şeriat öğrendiğimi biliyor musunuz?" Yüksek Meclis ona dedi: "Biz daha çok senin babanı görmek istiyoruz." Ve o babasını çağırttı. Ve ona sorunca, onlara dedi: "Oğluma niçin inanmadınız? Saygı değer ve âdil Symeon ona kendisi (şeriat) hukukunu öğretti." Yüksek meclis dedi: "Muallim

Levi, senin söylediğin doğru mudur?" Ve o dedi: "Gerçek!" Ve Sinagogun ileri gelenleri ve rahipler ve levililer birbirlerine dediler. "O halde, gelen ve İsa'nın öğrettiklerini ve göğe yükselmesini anlatan üç adamı Celile'ye gönderelim de nasıl gördüklerini bize anlatsınlar." Bu teklifi hepsi kabul ettiler. Daha önce Celile'den getirttikleri üç adamı geri gönderdiler ve dediler: "Rabbi Adas'a ve Rabbi Phinees'e ve Rabbi Haggay'a, sizinle birlikte olan herkese selamlarımızı söyleyin! Çünkü Yüksek Meclis'te güçlü bir tartışma olmuştu, bu sebeple biz de sizi bu mübarek Kudüs'e davet etmiştik."

Yüksek Meclisteki Pazarlıklar

İsa'nın Haşrinin ve Göğe Yükselişinin Genel Kabulü

4. Ve adamları Celile'ye gittiler ve onları oturmuş ve şariat hakkında düşünür halde buldular. Ve onları barış selamlarıyla selamladılar ve aralarına vardıkları Celile halkına dediler ki "Tüm İsrâil üzerine selam (barış) olsun!" Ama onlara tekrar dediler: "Siz niçin geldiniz?" Ve geri gönderilenlere dediler ki: "Yüksek Meclis sizleri kutsal şehir Kudüs'e (tekrar) davet ediyor." Adamlar kendilerinin Yüksek Meclis tarafından istenildiklerini duyunca, Allah'a duaya yöneldiler. Ve (kendilerini alıp götürecek) adamlarla sofraya oturdular ve yediler ve içtiler ve kalktılar, barış içinde Kudüs'e yola çıktılar.

5. Ve ertesi günü Yüksek Meclis Sinagog'da oturum için bir araya geldi ve onlara sordular ve dediler: "Siz gerçekten İsa'yı Mamilh Dağında, şakirtlerine anlattığı gibi otururken gördünüz mü? Ve (gerçekten) onun (göğe) yükseldiğini gördünüz mü?" Ve adamlar cevap verdiler ve dediler: "Bizim gördüğümüz gibi, o yukarıya yükseldi, aynen söylediğimiz gibi."

6. O zaman Hannas dedi: "Onları birbirinden ayırın! Onların açıklamalarının birbiriyle örtüşüp örtüşmediğini görelim." Ve önce Adas'a seslendiler ve dediler: "İsa'nın yukarıya yükselişini nasıl gördün?" Adas dedi: "O Mamilh Dağında otururken ve şakirtlerine ders verirken, bir bulutun onun ve şakirtlerinin üzerine gölgelediğini ve bulutun onu göğe doğru yükseltildiğini ve şakirtlerinin yüzleri üzerine yere kapandıklarını gördük." Ve Rahip Phinees'i çağırdılar ve ona sordular ve dediler: "İsa'nın yukarı yükselişini nasıl gördün?" Ve o da aynen öyle söyledi. Devamla Haggay'a sordular, ve o da kesinlikle

öyle dedi: Ve Yüksek Meclis dedi: “Musa’nın Kanununda vardır ki: “iki veya üç (şahidin) ağzındaki her şey (şehadet) kabul edilir.”

Muallim Buthem der ki: “Şeriatla yazılıdır ki, ve (Hz.) İdris Tanrı ile idi ve bir daha görülmedi, çünkü Tanrı onu (kendi yanına göğe) almıştı.” Muallim Tayrus dedi: “Biz de Hz. Musa’nın ölümünü duyduk ve onu görmedik. Rabbin kanununda yazılıdır ki; ‘Ve Musa Rabbin sözüne göre ölmüş ve kimse bugüne kadar mezarını bilememiştir.’ Ve Üstad Levi dedi ki, “Üstad Symeon İsa’yı gördüğü hakkında ne söylemişse, “Bu İsrâil’de ölen ve dirilen pek çoklarını onaylıyor ve bunu yalanlayan bir (belge) bulunuyor mu?” ve Üstad İshak dedi: “Şeriatla yazılıdır ki, ben meleğimi senin gözlerin önüne gönderiyorum, o senin önünden gidecek ve her doğru yolda seni koruyacak, çünkü benim adım onun (yolunda) anılacak.”

7. Bunun üzerine Hannas ve Kayafas dediler: Musa’nın şeriatında yazılı her şeyi, haklı olarak söylediniz ki, (Hz.) İdris’in ölümünü kimse görmedi. Ve Musa’nın ölümünü kimse anlatmadı. Ama İsa, Pilatus önünde muhakeme oldu ve darbe aldı ve yüzüne tükürüldü. Askerler onun (başına) dikenli bir taç koydular. Ve kırbaçlandı ve Pilatus’nun ceza hükmünü aldı. Bedeni çarmıha gerildi ve onunla iki eşkıya da. İçmesi için öd sulu sirke verildi ve asker Longinus bir mızrakla böğrünü deldi. Cesedi bizim saygı duyduğumuz babası Yusuf’a verildi. Ve onun dediği gibi, üç adamın da “Onun göğe yükseldiğini gördük” dedikleri gibi o ölümden dirildi. Rabbi Levi, Rabbi Symeon’un sözlerine ikna oldu ve dedi ki, “Gerçekten o İsrâil’deki pek çokları gibi şehit olmuş ve ölümden dirilmiştir, karşıt bir işaret bulunacak mı?” Ve bütün muallimler Rabbin tüm halkına dediler: “Eğer Rab tarafından olmuşsa, ve gözlerimizde mucize ise, Yakup Evini yazıldığı gibi tanınmalısınız: “Ağaca asılan her kimse lanetlidir.” Ve bir başka yerde yazılıdır ki: “Gökleri ve yeri yapmayan ilahlar yok olacaklar.” Ve Rahipler ve Levililer birbirlerine dediler: “Som’a yani Jübile’ye kadar onun düşüncesi (ayakta kalacak,) onun ebedî hakimiyete sahip olduğunu ve yeni bir halkı (ölümden) uyandıracağını bilir!” O zaman Sinagogun Başkanları ve rahipler ve Levililer tüm İsrâil’e taşıdılar ve dediler: “İnsan eliyle yapılan tapan kimseye lanet olsun ve yaratıcı yerine yaratılmışa tapan lanet olsun!” Ve bütün halk “Amin! Amin!” dedi.

9. Ve tüm halk Rabbe fazlaca övgü söyledi ve dedi: “Vaat ettiği gibi, tüm İsrâil halkına sükûnet veren Rabbe övgüler olsun! Kulu Musa’ya konuşmasında söylediği güzel sözlerden bir tek sözü (dahi) kaybolmamıştır Rabbimiz, Tanrımız, atalarımızla olduğu gibi, bizimle olsun! Bizi yok etmesin! Bizim kalplerimizi kendine yönlendirmek için, kendi yolunda yürümemiz için, emirlerini tutmamız için, babalarımızın verdiği kanunları taşımamız için bizi ölümüne bırakmasın! Ve Rab her zaman tüm dünyamızın hükümdarıdır. Ve hükümrân kalacaktır ve onun adı Vahit’tir. Rab bizim hükümdarımızdır. Bizi kurtaracaktır. Hiç eşi ve benzeri yoktur! Rab sen büyüksün ve senin adın, senin kudretinle büyüktür. Bizi kutsa Rabbimiz ve biz kutsal olalım; Rabbimiz bizi kurtar ve biz kurtarılmışlardan olalım. Çünkü biz seniniz ve senin mirasçınız! Ve Rab adının büyüklüğü ile bizi bırakmayacaktır; Çünkü o Rabbimiz bizi kendi halkı yapmaya başladı.” Ve onlar methiye ilahisini okuduktan sonra, her biri kendi evine gitti. Ve Tanrı’yı övdü, çünkü onun ihtişamı zamanların zamanındadır. Amin!

XVII. Bölüm

Mesih’in Yeraltı Dünyasına İnmesi

1. Yusuf dedi: “İsa’nın ölümden uyanması, sizi niçin şaşırtıyor? O harika değil, esas harika, onun yalnız kendisi değil, başka ölümlerle birlikte uyanmasıdır. Kudüs’te onlar kendilerini pek çoklarına gösterdiler. Ve siz diğerlerini tanımıyorsanız, İsa’yı (çocuk olarak kucaklarına) alan Symeon’u ve onun ölümden uyandırılan iki oğlunu (tanıyorsunuz ki) ki; o sizi tanıyor. Çünkü biz onları az bir zaman önce gömmüştük. Ama şimdi mezarlarının açılmış boş olduğu görülüyor, ama kendileri yaşıyorlar ve Aramatya’da ikamet ediyorlar.” O zaman onlar oraya adamları yolladılar ve mezarlarını boş buldular. Yusuf dedi: “Biz Aramatya’ya gitmek ve onları ziyaret etmek istiyoruz!”

2. Bunun üzerine Yüksek Rahipler Hannas ve Kayafas, Yusuf ve Nikodemus ve Gamaliel ve onlarla birlikte diğerleri ayağa kalktılar ve Aramatya’ya gittiler ve Yusuf’un sözünü ettiklerini buldular. Bir dua yaptılar ve birbirlerini selamladılar. Daha sonra onlarla birlikte Kudüs’e geldiler ve onları Sinagog’a bıraktılar ve

kapıları emniyet altına aldılar. Ve Yahudilerin önderleri ortasına koydular ve onlara Yüksek Rahip dedi: “İsrâil’in Allah’ı ve Adonay adına ve nasıl haşır olduğunuzu ve kimin sizi ölümden dirilttiği üzerine hakikati söyleyeceğinize lütfen yemin ediniz!”

3. Haşır olan adamlar bunu duyunca yüzlerindeki Haç işareti-ni açtılar ve Yüksek Rahibe dediler: “Bize kağıt ve mürekkep ve telek (kalem) ver!” Bunları onlara getirdi ve onlar oturdular ve aşağıdakileri yazdılar:

XVIII. Bölüm

Vaftizci Yahya’nın Ölülere Vaazı

1. Efendimiz İsa Mesih, sen haşır ve dünya hayatısın, bize lütfeyle ki; senin haşrini ve Hades’te (ölüler diyarında) yaptıklarını, mucizelerini anlatabilelim. Biz ilk zamanlardan beri ölmüşlerle birlikte Hades’te (ölüler diyarında) idik. Fakat gece yarısı o saatte karanlıklar içinde güneş gibi bir parıltı oldu ve (her yeri) aydınlattı ve hepimiz görünüyorduk ve biri diğerlerini görüyordu. Ve o anda atamız İbrahim diğer ruhani reislerle ve peygamberlerle birlikte idi ve sevinçle herkes diğerlerine diyordu ki, “Bu büyük Işıktan (vadedilen) ışıktır!” Orada bulunan peygamber Yezaya dedi: “O Babadan ve oğuldan ve Kutsal Ruh’tan ışıktır!” Ben hayatta iken onun hakkında kehanette bulundum ve dedim ki; “Sebulon ve Naftali bölgelerinde oturan halk karanlıkta oturuyor, bakınız büyük ışık (onu aydınlatıyor)”

2. Daha sonra başka biri ortaya geldi, o çölden bir münzevî idi ve (kavmin) ihtiyaçları ona dediler: “Sen kimsin?” O dedi: “Ben peygamberlerin sonuncusu Yahya’yım, Tanrı oğlu’nun yolunu hazırladım. Ve halka günahlarından tövbe etmesini tebliğ ettim. Ve Tanrı’nın oğlu bana geldi ve ben onu uzaktan görünce, halka dedim: “Bakın, Tanrının kuzusu dünyanın günahlarını kaldırıyor!” Ve ben onu elimle Şeria Nehrinde vaftiz ettim ve Kutsal Ruhun bir güvercin gibi üzerine geldiğini gördüm ve Baba Tanrı’nın sesini işittim, diyordu ki, “Bu benim sevgili oğlumdur, ben onu beğendim.” Ve bundan dolayı o beni size gönderdi ki, Tanrı-

nın doğmuş oğlunu buraya gönderdiğini, ona inananları kurtaracağını; ona inanmayanları ise, muhakeme edeceğini sizlere ilan ediyim. Bundan dolayı hepinize diyorum ki, şimdi sizin için tövbe etme zamanıdır. Siz yukarıdaki yanlış dünyanın ilahlarına taptınız ve günaha girdiniz. Başka bir zamanda ama, bu mümkün olmayacaktır.”

XIX. Bölüm

Âdem’e Yapılan Vaat Hakkında Şit’in Şهادeti

Şimdi Yahya Hades’te bilgilenirken, ilk yaratılan Âdem ata, bunu duyunca oğlu Şit’e dedi: “Oğlum, ölüm için uzandığımda insan soyunun ilk atalarına ve peygamberlerine, seni nereye gönderdiğimi söyle!” Ama Şit dedi: “Peygamberler ve Patrikler iştir! İlk yaratılan babam Âdem, ölüme uzanınca (ölüm yatağına yatınca), beni şefaat için Tanrı’ya cennet kapısının yakınına gönderdi, o da beni bir meleklerle merhamet ağacına götürdü ki, oradan yağ alayım ve onunla babamı yağlayayım. O zayıflığından (kurtulup) ayağa kalksın! Ve duadan sonra Rabbin bir meleği geldi ve bana dedi ki, “Ne istiyorsun, Şit? Zayıfları ayağa kaldıran yağ mı istiyorsun veya baban zayıflığını giderecek o yağı akıtan ağacı mı istiyorsun? Henüz şimdi ona kavuşamazsın. Geri git ve babana de ki, Dünyanın yaratılışından itibaren 5500 sene dolunca, Tanrı’nın doğan oğlu insan olarak yeryüzüne inecek. Onu bu yağla yağlayacak ve o haşrolacak ve su ve Kutsal Ruhlar onu ve onun (soyunu) yıkayacak ve sonra o tüm hastalıkları iyileştirecek. Ama şimdi mümkün değil!” Ruhanî reisleri ve peygamberler bunu duyunca çok sevindiler.

XX. Bölüm

Şeytan ve Hades (Ölümler Alemi) Arasındaki

Mücadeleler

1. Her biri öyle bir sevinçle harekette iken, karanlığın mirasçısı şeytan geldi ve Hades’e dedi: “Her şeyi yiyen doymayan sen, benim sözlerimi dinle!” Yahudi soyundan İsa adında biri, kendine

Tanrının oğlu diyor, ama o bir insan, bizim etkimizle Yahudiler onu çarmıha gerdiler. Ve şimdi o öldü, onu buraya alacağız, hazır ol! Çünkü, ben onun sadece bir insan olduğunu biliyorum ve onun, ‘ruhum ölüme kadar çok şaşkın’ dediğini duydum.” O ölümlülerle dolaşırken bana yukarı dünyada çok kötülükler yaptı. Benim hizmetlilerime nerede rastlarsa, onları takip etti ve ne kadar sakatladığım, kör, topal, kötürüm yaptığım varsa, o bir sözle onları iyileştirdi ve ne kadar mezara hazırladığım varsa, onları bir sözle tekrar cezalandırdı.”

2. Hades dedi: “Bu bir sözle hepsini yapacak kadar güçlü mü? Bunlar ondansa, sen ona karşı durabilir misin? Bana öyle görünüyor ki, bunlar ondan (kaynaklanıyorsa) ona kimse karşı çıkamaz. Ama sen onun ölüm öncesi korktuğunu, işittiğini söylüyorsun, o seni şaşırtmak ve alay almak için, seni (kolayca) güçlü elle yakalamak için söylemiştir. Sana ebediyen yazıklar olsun!” O zaman şeytan dedi: “Sen her şeyi yiyen ve doymayan Hades! Sen bizim ortak düşmanlarımızdan işittiklerimizden korktun mu? On-dan korkmuyorum, Yahudiler onu getirdiler ve çarmıha gerdiler ve hatta ona ödle karışık sirke verdiler. O gelirse onu güçlüce tutmak için kendini hazırla!”

3. Hades cevap verdi: “Karanlığın mirasçısı, bozgunculuğun oğlu, şeytan! Sen bana dedin ki, senin gömülmeye hazırladığın pek çoklarını o sözülle kendisi canlandırdı. Eğer o kendisi diğerlerini gömülmekten kurtardı ise, bizim hangi gücümüz, onu nasıl tutuklayabilir? Az bir zaman önce Lazarus adında bir ölüyü yutmuştum, az sonra yaşayanlardan biri sözülle onu benim içimden çıkardı. Onun, senin sözünü ettiğin kimse olduğuna inanıyorum. Onu buraya alırsak, korkarım ki, diğer kalanları da tehlikeye atarız. Çünkü evveliyattan beri yuttuklarıma bakıyorum da, (ilk defa) huzursuzlar ve karnımda acılar var. Bana öyle görünüyor ki, Lazarus’un alınıp çıkarılması iyiye işaret değil! O bir ölü gibi değil, bir kartal gibi benden uzaklaştı. Toprak onu çabucak dışarı fırlattı. Bundan dolayı senin ve benim huzurum için yemin ederim ki, onu buraya getirme! Onun burada sadece bütün ölüleri dirilt-

mek için görüldüğüne inanıyorum. Özelliğimiz karanlık katında sana söylüyorum! Sen onu buraya getirirsen, bana ölülerden bir tek dahi kalmaz!”

XXI. Bölüm

Mesih'in Ölüler Alemine Girişi

1. Şeytan ve Hades birbirleriyle bunları konuşurken gök gü-rültüsü gibi güçlü bir ses geldi ve dediler: “Kapınızı açın, ebedî kapınızı kaldırın ey hükümdarlar! İhtişamın kralı girecek!” Hades bunu duyunca, şeytana dedi: “Şimdi dışarı çık ve gücün yetiyorsa ona karşı koy!” Şeytan böylece dışarı çıktı. Bunun üzerine Hades, cinlerine dedi: “Güvenlik tedbirlerini alın ve kapıları güçlendirin ve demir sürgülerle kapatın, ve benim mızraklarımı alın ve topluca durun, her şeye dikkat edin! Eğer o buraya gelirse, maalesef o bize galip gelir.”

2. İlk atalar bunu duyunca, ona hakarete başladılar ve dediler ki; “Sen her şeyi yiyen ve doymayan! Ayağa kalk, ihtiyacının kralı geliyor!” Peygamber Davud dedi: “Ey aldaticı, sen bilmiyor musun ki, ben dünyada yaşarken bu “Kapılarınızı kaldırın ey Hükümdarlar” sözünü söyledim!” Yezaya (da) dedi ki: “Ben bunu daha önceden gördüm ve Kutsal Ruh: “Kapılar kalkacak ve ölüler mezarlarından uyanacak ve yeryüzünde sevinecekler ve “Nerede senin dikenin ölüm? Nerede Hades, senin zaferin? diye yazmıştı.”

3. Ses tekrar devam etti, dedi: “Kapılarınızı kaldırın!” Hades ikinci defa (bu) sesi işitince, onun görünüp-görünmediğini bilmediğini söyledi ve dedi: “Bu ihtişamın Kralı kimdir?” Hükümdarın melekleri dediler: “Kâmil gücün ve hakimiyetin efendisi, kavganın hakimi!” Ve bu sözle birlikte kapalı kapılar parçalandı ve demir sürgüler dağıldı ve tüm bağlı ölülerin bağları çözüldü ve biz sizinleyiz” dediler. Bir insan gibi görünen ihtişamın kralı girdi ve Hades'in bütün karanlıkları ışıkla parladi.

XXII. Bölüm

Hades'in ve Şeytanı'nın Mağlubiyeti

1. Hades hemen seslendi: Bize yazıklar olsun, mağlup olduk! Öyle üstün güce ve hakimiyete sahip olan, sen kimsin? Ne şekilde sen, günahsız buraya geldin. Küçük görünüyorsun ama büyüksün ve kisasın ama yükseksin ve kulsun ama hükümransın, askersin, ölümlere ve yaşayanlara hakim kralısın? Çarmıha da çivilendin ve mezara kondun ve şimdi hürsün ve bütün bizim hakimiyetimizi yıktın. Yoksa haç ve ölümle tüm dünyaya mirasçı olmak isteyen, bizimle konuşan baş idareci şeytan mısın?"

2. Bunun üzerine ihtişamın Kralı zülüflü şeytanı tanıdı ve onu meleklerle verdi ve dedi: "Onu demir (zincirlerle) ellerini ve ayaklarını, boynunu, ağzını bağlayınız!" Daha sonra onu Hades'e teslim etti ve dedi: "Al bunu ve benim ikinci defa gelişime kadar güvenli olarak tut!"

XXIII. Bölüm

Ve Hades şeytanı teslim aldı ve ona dedi: "Ateşin mirasçısı Beelzebul ve azizlerin düşmanı, ağır! Niçin düşüncesizce ihtişamın kralının çarmıha gerilmesini planladın ki, o buraya gücümüzü kaldırmaya geldi? Dön de bir bak: Bana bir tane dahi ölü kalmadı, aydınlanma ağacında kazandıklarını çarmıh direğinde kaybettin, bütün sevincin üzüntüye dönüştü. İhtişamın kralını öldürmek istedin, (ama) kendini öldürdün. Seni emniyete almak için teslim alınca, sana yapacağım kötülükleri kendin tecrübeyle öğreneceksin. Ey baş şeytan, ölümün reisi, günahın kökeni, tüm kötülüklerin sonu! İsa'da kötü ne buldun ki, onu ölüme sürükledin? O kadar çok haksızlıkları yapmaya nasıl cesaret buldun? Bir insanı karanlıklara sürüklemeyi niçin düşündün ki, ilk zamanlardan beri bütün insanlar (ölüme) düştüler?"

XXIV. Bölüm

Âdem'in ve Diğer Ölülerin Haşrı

1. Hades Şeytan'a bunları söylerken, İhtişamın Kralı sağ eli-ni uzattı ve atası Âdem'i uyandırdı. Daha sonra diğerlerine döndü ve dedi: "Ağaçta (çarmıhta) ölümü tadanların hepsi buraya gelsin! Çünkü sizleri tekrar çarmıh ağacında haşrettireceğim." O hepsini dışarı çıkardı ve kalbi sevinçle dolan atası Âdem dedi: "Hades'in derinliklerinden beni çıkardığın için senin yüceliğine teşekkür ederim." Aynı şekilde tüm peygamberler ve azizlerin de dediler ki: "Dünyanın kurtarıcısı bunun için sana teşekkür ederiz, sen bizim hayatımızı perişanlıktan kurtardın."

2. Ve onlar bunları deyince, kurtarıcı Âdem'in alnına haç işareti (yaparak) tasdik etti. Aynısını dinî liderlere ve peygamberlere ve şehitlere ve atalara yaptı ve kendine aldı ve acele ile Hadesten yukarı çıkardı. Ama o bunu yaparken onu takip eden kutsal babalar şarkılar söylüyorlardı ve dediler: "Övgü Rabbin adıyla gelene olsun! Halleluya! Tüm kutsalların şerefi onun olsun!"

XXV. Bölüm

Haşr Olanların Cennete Kabulü

1. O cennete çıkarken, (insanlığın) atası Âdem'in elini tuttu ve onu ve tüm adilleri Büyük Melek Mikâil'e teslim etti. Cennetin kapısını aralayınca, onları iki kişi karşıladı, onlara Kutsal babaları dediler ki: "Ölümü görmeyen, cehenneme gelmeyen, yerleşen siz kimlersiniz?" Onlardan biri cevap verdi ve dedi: "Ben Tanrı'nın hoşnut olduğu İdris'im onun tarafından buraya yerleştirildim ve Thesbiter İlyas'da. Biz zamanların sonuna kadar hayatta kalacağız, ama biz tanrı tarafından öldürülmek ve üç gün sonra haşrolmak, Rable karşılamak için bulutları yırtarak geldik."

2. Onlar bunları söylerken, fakir görünümlü, koltuğunun altında bir haç taşıyan, bir diğeri geldi. Kutsal Atalar ona dediler: "Hayalet görünümlü ve kolunun altında haçını sürükleyen sen

kimsin?” O cevap verdi: “Ben sizlerin söylediği gibi dünyada bir eşkıya idim, bir hırsız idim ve bundan dolayı beni Yahudiler yakaladılar ve efendimiz İsa Mesih’le çarmıha gönderildik. O haç da asılırken, işaret görerek ona inandım ve rica ettim ve dedim: “Efendi sen kral olacaksan, beni unutma!” ve o bana dedi: “Gerçekten, gerçekten bugün sana söylüyorum: Sen benimle cennette olacaksın.” Böylece ben haçımı cennete taşıdım ve (orada) büyük Melek Mikâil’e rastladım ve ona dedim: Haça gerilen Efendimiz İsa beni buraya gönderdi. Şimdi beni Eden kapısına götür!” Ve alevlenen kılıç haç işaretini görünce, bana (kapıyı) açtı ve içeri girdim. Daha sonra Büyük Melek dedi: “Biraz oyalan! Çünkü Âdem ata, adillerle birlikte hemen geliyor.” Şimdi sizi gördüğüm gibi, size doğru geldim.” Kutsallar bunu duyunca hepsi yüksek sesle seslendiler: “Rabbimiz büyüktür, onun gücü büyüktür!”

Sonuç

3. Bütün bunları iki kardeş gördük ve işittik. Biz büyük melek Mikâil tarafından gönderildik ve Muallimin haşrını Şeria (nehrine) giderek vaftizi haber vermekle görevlendirdik. Biz oraya, haşır olan diğer ölülerle vaftiz olmaya gittik ve haşır passah’ını kutladık. Ama şimdi biz burada daha fazla kalamayız. Ve Baba tanrının sevgisi ve Efendimiz İsa Mesih’in lütfü ve Kutsal Ruhun cemaati sizinle olsun!

Onlar bunu yazdılar ve (yazı) rulelerini güvene aldılar, yarısını yüksek rahiplere ve diğer yarısını Yusuf ve Nikodemus’a verdiler. Artık bir daha kendileri görünmediler. Efendimiz İsa Mesih’in şerefine.

Amin!